

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 67. ANULU XVIII.

Telegrafulu eae de doue ori pe septemana: joi'a si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gal'a prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelaltepartii ale Transilvaniei si pen-

ru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru intia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 23 Augustu (4 Sept.) 1870.

Eveneminte politice.

In 30 Aug. n. s'a deschisu in fine diet'a Boemiei. Mesagiuu imperatescu amintesco si dietei boeme de momentele serioase in cari se afla Europ'a si cu privire la atitudinea natiunii ceche accentuaza lips'a cea mare, acum mai multu ca ori candu alta data, a tuturoru poporeloru. Mai departe dice, ca obiectulu unei consideratiuni consciintioase sa fia dorintiele unei partii mari a poporatiunei regatului si adeca revedere referintieloru regatului catra imperiuu intregu constitutionale. Regimulu, din partesi, promite a se interesá de a multiamu acele dorintie, aducendule in armonia cu recerintiele monarchiei pe base constitutionale, fiindu ecuitabilu in amendoue partile. In fine apelaza la simtiulu patrioticu si speréza ca cestiunile interne nu voru impedeá problemele cele de interesu comunu ale patriei. Cu provocarea de a tramite deputati la senatulu imperiale se incheie mesagiuu.

La deschidere au fostu reprezentantii tuturoru partideloru in dieta, pana si corifeulu celu mare alu cechiloru, P a l a c z k y. Dintre feudali avea contele Clam-Martinitz rol'a cea mai insemnata.

Cum se voru desvoltá desbaterile ni le voru aretá siedintiele viitoare. Pana acum se vorbese in cercurile nemtiesci, ca ceehi se voru opune alegeri de deputati in senatulu imperialu, pentru ca dorescu multu, ca sa tramite numai delegati, asiá dupa cum tramite diet'a Ungariei. Dupa deschiderea dietei au urmatu presentarea dooru proteste seu mai bine reservatiuni, un'a din partea nobilimei si alt'a din partea nationiloru.

In amendoue se afla depuse reserve prin cari sa se incungiore ori ce prejudeciu vatamatoriu pentru dreptulu de statu alu Boemiei respective a natiunii boemice *), dedusu din participarea la diet'a presenta.

Evenemintele din Franci'a si urmárele loru preocupa inca in mesur'a cea mai mare si astodi spiritele in tote clasele societatiiei omenesci. Resultatele cele neasceptate a le resbelulu a pusu in umire pre tota lumea. Despre acelea vorbimu mai pre largu la rubric'a respectiva aici sa petrecemu putienu la cele ce se vorbescu ca au sa urméze pre cale diplomatica. Se scrie din mai multe parti (dara e anevioa de crediutu) ca negociáril de pace voru avé locu catu mai curendu la intrevenirea puteriloru neutrali.

Principele Napoleonu se dice mai departe, ca nici n'a caletoritu pentru altu ceva la Florenti'a decatu pentru de a indupleca pre cabinetulu de acolo sa mijlocéscu o pace. Dupa scirile aceste Napoleonu III aru fi mai ingrigitu de sine adeca de dinastia, decatu de Franci'a si aru dori o pace si cu umilirea acestei'a numai sa i se asicure densulu tronulu. Spre a puté esecuta asiá ceva imperatulu cauta sa stabiléscu mai intaiu o dominatiune soldatiéscu si apoi intorcendu-se la Parisu sa faca o lovire de statu, facendu mai intaiu imposibile pre partitele oposetiionale. Dupa tote aceste apoi sa urmeze tocmelile pentru incheierea pácei. Déca s'aru adeveri aceste Franci'a aru fi statulu celu mai demnu de compatimire.

Depesiele cari espunu miscárele cele mai recente ale trupeloru francese nu lasa pre omu a crede in cele espuse mai susu. Lui Mac-Mahon i a succensu, se vede, a face o preumblare in giurulu frontulu tuturoru armatelor prussiane, cari crediendu ca elu se retrage la Parisu s'aru si miscatu tote intr'acolu. Acum ne tredimu ca elu manevréza in arip'a drepta a trupeloru prussiane si este aprópe a dá

mán'a cu Bazaine, carele din urma róga pre ministeriu se nu-lu siléscu a dá sciri despre densulu, ci sa lu mai lase putienu timpu in pace. Aceste si entusiasmulu celu mare cu care alérge francesii la arme si gramadirea trupeloru din tote partile la Parisu, incatu se dice ca Parisulu nu le mai póte cuprinde, nu sunt semne de negociári de pace, ci de inceperea unui actu nou in dram'a cea sangerósa si ne mai pomenita.

Verosimilitatea seu probabilitatea acestoru a pretiuniri ni o intaresce si superarea cea mare ce a cuprinsu pre capital'a invingatorei Prussie si poterea de trupe nóue (pana la etatea de 42 ani) cari alerga in mersuri fortiate spre Franci'a. Polikao dicea in dilele trecute: candu asiá spune cum sta treb'a cu Bazaine totu Parisulu aru iluminá.

Prussi'a mai organizeza trei armate. Un'a se va asicidiá la Rinu, alt'a langa Berlinu si a treia la Glogau. Cesta din urma a neliniscitu pre Austri'a si se vede ca s'a facutu intrebare la Berlinu, ca ce insemnate are, la ce s'a si responsu ca numai din privintie sanitare s'a alesu loculu acest'a, de ore ce gramadirea prea mare de trupe in aerulu si de altmentrea infectatu de campulu resbelulu, este fórté stricaciósa sanatatiie soldatiloru.

Scirile telegrafice de eri spunu sciri rele pentru francesi. Napoleonu III sa fia prinsu.

De pre campulu resbelulu.

(Dela unu corespundinte militariu alu foiei „N. Fr. Blatt.“)

Depesiele de pre campulu resbelulu nu intarescu scirile, care le amu amintitu in nrulu trecutulu ca adeca Mac Mahon se afla aprópe de Montmédy. Cu tote acestea n'a sositu nici o scire care sa contradica acelei'a si impregiorarea, ca prussienii au numai presupuneri despre positi'a de facia alui Mac Mahon, intinde unu velu misteriosu preste armat'a maresialulu, despre care se crede ca va implini vre-o fapta mai insemnata.

Si in fapta se indrépta privirea tuturoru asupr'a lui Mac Mahonu, se intielege ca pana acum'a inca inzadaru. Dupa unelo foi berlinese sa se fi trasu spre Soissons; tote planurile si proiectele posibile se facu pentru elu, ca se va opune armatei printiului de coróna din Sacsonia pre lini'a Epernay=Paris seu se va retrage la Paris, seu, pentru de a impedeá inaintarea prussiloru cátra Paris, se va cercá unu midilocu desperatu si adeca se vá cercá a luá vre o positiu la arépt'a drepta a armatei inaintande (4-a) si altele. Ca midiloculu cestu din urma aru fi tocmái asiá de desperatu, facia cu impregiorarea ca Mac Mahon dispune de 70=pana la 80,000, nu ne potemu pricepe. Nóue din contra ni se pare, ca situatiunea printiului de Sacsonia aru fi desperata, candu Mac Mahon aru fi intrepriusu asi'a ceva.

Din acést'a cauza nu potemu créde nici de cum in detacharea printiului de Sacsoni'a cu atát'a mai pucinu, cu catu armat'a sea e formata din corpulu alu 4-a, 12-a si corpulu de garda, care, cu deosebire cele dóue din urma, au avutu, dupa cum se scie, in batilia din 18 l. c. perderi enorme. Armat'a printiului de Sacsoni'a va fi multiamita déca nu va veni in positi'a neplacuta de a fi silita a se bate cu Mac Mahon caei atunci se va intemplá, de proporti'a numeric va fi egal'a, ceea ce prussieni nu aru avea cauza a dori, dupa tote câte amu vediutu pana acum'a.

Asemenea are si armat'a francosa cauza a nu dori o intalnire cu armat'a a 4-a germána, cáci o aru costá perderi, pre care acum inainte de o intalnire cu Fridericu Carolu mai bine le aru evitá. Déca sa adeveresce inse, ca Mac-Mahon se afla la Montmédy seu si numai in Sedan (dupa cum a

anunciatu unu telegramu) apoi afara de aceea nu mai e probabila o intalnire.

Mai remáne deci sa cugetámu la chacele, care póte avea indeplinirea acestei manevre geniale si cotezátore. Déca succede lui Iac-Mahon a se pune in contielegere cu Bazaine, nu incapa nici o indoiala ca Bazaine in momentul candu armat'a printiului Fridericu Carl va face semnu a se aruncá asupr'a armatei francese, care sa apropia, va intreprinde o excursiune, si va atacá dupa impregiorári seu aceea parte a armatei, care a remasu spre observarea fortaretiie, i va taiá impreunarea cu armat'a si o va sfermá seu ca va preferi a atacá armat'a in sa si care are de cugetu a merge in contr'a lui Mac-Mahon si asiá o va impedeá.

Tienut'a lui Bazaine va formá atunci premiselo prentu procederea lui Mac-Mahon. Déca Bazaine e angagiutu numai cu aceea parte a armatei care a remasu spre observare, atunci armat'a mersa contra lui Mac-Mahon va fi prea mica, pentru de ala bate si perderea ei e in casulu acést'a identica cu nimicire totala, din cauza ca-i e taiatu drumulu de retragere: ataca inse Bazaine armat'a intréga prussiana, atunci Mac-Mahon o apuca dela spate, si déca cugetámu la lupt'a din 18 in care armat'a acést'a a fostu cu dóue corpuri mai tare, apoi ne potemu inchipui resultatulu unei atari lupte. Cu tote acestea, ne aru para mai bine in interesulu securitatiie manevrei lui Mac-Mahon, cá densulu sa-si ia drumulu de alungulu confinieloru belgic=luxemburgiane cátra Thionville, sa tréca Mosula si apoi de ci sa nisuiasca a se impreuná cu Bazaine. Drumulu acést'a e mai lungu cu câte-va mile, inse cu multu mai securu si din ast'a cauza, cáci pre rip'a drepta a Moselei se afla numai pucine puteri prussien si cáci unu sucursu alu acestor'a s'aru intardiá prin Mosul'a binisioru.

Resbelulu.

Batali'a dela Metz.

Depesi'a urmatóre a fostu afisiata la Metz: Dumineca, 14 Augustu, 8 óre, 30 minute sér'a. Foculu erá aprópe sfirsitu. Liniele prussiane aveau trei leghe de intindere. Cástigáundu teremu pretutindeni.

Armat'a francosa, care de mai multe dile acoperiá orasiulu Metz, incepea miscarea sea de retragere, coboráundu inaltímele tiermulu dreptu alu Moselei, trecendu riulu pre poduri plutitóre. De pre inaltímea esplanadei dela Metz se putea vedé infanteri'a, cavaleri'a si artileri'a defiláundu pre valea, pre camp'i'a Saint Simforien, si trecendu in insul'a Souley, nouri de pulbere se radicau pre drumulu care conduce la Verdun. De pre inaltímea positiuniloru séle, inamiculu putea sa diareasca acést'a miscare si sa crédia intr'o retragere completa. Déca ceea ce elu nu vediu, este ca armat'a francosa, in locu d'a se intóree spre stáng'a pentru a apucá spre Verdun, se indrépta, printr'o miscare de conversiune la drepta, spre insul'a Cambière, pentru a retrece pre tiermulu dreptu la Saint-Julien.

Spre patru óre s'audi o canonada puternica. Inamiculu dáundu in cursa, se rapediá asupr'a trupeloru remase pre tiermulu dreptu, le siliá sa se retraga si le aru fi aruncatu in Mosul'a, fara miscarea de ocolire a francesiloru, pre care amu aretat'o mai susu. Prussianii déjà sicuri de victoria, se afla d'o data incaierati de puteri pre care le credeau déjà fórté departe, pre calca spre Verdun. La tendulu loru sunt respinsi.

De se zidurile orasiulu, operate de gard'a nationale, se putea urmáre mersulu generalu alu luptei; se vedeá tota intinderea, intre padurile dela Saint-Julien si dela Queuleu, sierpuite de fulgere,

*) Déca amu intielesu bine, espressionea „natiune boemica“ are sa fia o analogia dela „natiunea unguresca.“

inflacurate. Sa urmăriá c'o neliniste greu de in-
ticlesu miscarea de inaintare a trupelorú nóstre, cari
respingeau pre inamicu dela Saint-Julien spre for-
tulu dela Queuleu. Spre siepte óre, tunurilo din
acestu de pre urma fortu venira de luara parte in
acestu spaimentatoriu concertu. Detunările urmau
fára incetare. Cu vocea puterica a tunului, se mes-
tecă vuetulu mitraileusei, care sa póte asemená cu
foculu de renduri alu infanteriei.

Spre optu óre, séu optu sí-unu cartu, totulu
erá sfirsitu. Nóptea despartiá pre luptatori: nópte
care venise fórté fára timpú, cáci cu dóue óre mai
tardín, inemiculu aru fi fostu pre deplinu frintu.

Acésta batalia, pre care fára cuventu póte
amu numit'ó batali'a dela Metz, a avutu in realitate
cá câmpu alu luptei podisiulu dela nordu de Metz
sí pre care este ferm'a sí castelulu Grimont, co-
munele Vantoux, Mey, Colombey, Noisseville, Sai-
nte-Barbe, etc. Puterile inemicului, socotite la ó
suta de mii de ómeni, comandate dupa cáte se crede
de principele de Manteuffel, sí facendu parte din
armat'a principelu Fredericu Carolu ocupau trei leghe
de intindere.

Din parte-ne numai corpulu alu 3-lea sí-alu
4-lea au luatú parte la lupta; gard'a erá in re-
serva. Regimentele, cari au fostu la focu, suntu,
déca suntému bine informati, alu 11-lea de ven-
tatori pre josu, alu, 44-lea, 60-lea, 80-lea, 69-lea
sí 90-lea de linie, alu 15-lea de ventatori pre josu,
alu 33-lea, 54-lea sí 65-lea de linie, a 8-a, a
9-a sí-a dícea bateria din regimentulu 1-a de ar-
tileria.

Déca vomu crede, unu medicu militarú, care
a asistatu la lupta, perderile nóstre potú fi soco-
tite la 2,500 ómeni morti séu raniti, sí perderile
inemiciloru la 10 séu 12,000 ómeni.

Se pare ca mitraileusele au facutu unu reu
imensu inemicului. Bataliónele prussiane, cari se
urmau necurmatu, au fostu in adeveru pisate d'a-
césta ingrozitoare unélta. In óre cari locuri ca-
davrele formau adeverate ziduri, cari opriau pre
artilieri'a francesá ne grabimú a't face omagie de
merita. Toti militarii, cari au luatú parte la lupta,
suntu uniti a díce ca tonarii nostrii au avutu unu
sânge rece admirabile sí ea suntu unu focu teribile,
tragerea lorú erá regulata cá la poligonu. Cátu

despre infanteri'a nóstra lumea intréga scie dejá ce
valoréza.

Cându a inceputu a inoptá, cei d'antáiu raniti
intrara in orasiu: poporatiunea care a statu in pi-
cióre tóta nóptea, i-a incongiuratu sí 'i a ingrigitu
c'o grabire admirabile. Femeiele mai cu séma s'au
distinsu: pretutindeni, in tóte ambulantierele, ele s'au
pusu la dispositiunea mediciloru pentru a spalá ra-
nile sí-a operá primele legaturi.

Printre raniti, sa citéza generariulu de divisi-
une Decaen, comandantele corpului alu 3-le, sí ge-
nerarii Castagnet sí Duplessis. Generalulu De-
caen, ranitu la genuchiú, dinaintea fortului de
Grimont, a remasu, ni se spune, trei carturi
de óra calare, cu tóta ran'a lui. Dupa acést'a,
calulu fiindu ucisu suptu densulu, ajutántii fura si-
liti a'lu departá de puterea luptei. Ran'a bravului
generariu nu este in sa prea grava, sí in curendu
elu va fi redatu stimei sí iubirei soldatiloru lui.

Lânga generariulu Decaen, doi oficeri de statu
máioru au fostu raniti la gamba. Regimentulu alu
44-lea de linie a perdutu pre bravulu seu colonelu,
Fournier, care fu lovitú d'unu glontiu la capu, dupa
ce avusese doi cai ucisi suptu densulu. Colone-
lulu regimentului alu 3-le de ventatori calári a fostu
ranitu.

Nararea de mai susu a bataliei dela Metz,
pre care a facutu „Curierulu de Mosella“, este
completata prin amenuntele urmátore, publicate in
16 Augusta de independinti'a de Mosella:

De trei díle armat'a maresialelu Bazaine, con-
centrata in giurulu ziduriloru orasiului Metz, oferíá
in desiertu batali'a inamicului, care, dupa tactic'a
lui, se ascunde in padurile de prin pregiuru. Ieri
se dede ordine de plecure sí de diminétia trupele
incepeau ó miscare de retragere pre drumulu Ver-
dunului, cá sa mérga a intrerupe pre prusiani pre
drumu in spre Parisu.

Bagagieleru trecusera in vederea tuturoru prin
totu orasiulu; la dóue óre, principele Napoleonu sí
unu mare numeru de generali parasiau Metzulu,
prin pórt'a Franciei, urmati de trasurile casei impe-
ratorului. Ieri, la nóue óre de diminétia, imperatulu
sí principele imperiale fusesera la liturgia sí 'si lu-
asera adio dela episcopulu din Metz; la trei óre
esiau in trasura prin pórt'a Thionville, in midilo-

culu celoru ó suta de gardi sí urmati de siepte ge-
nerali sí de trupe. In acel'a-si timpú pre dóue po-
duri de lemnú, aruncate pre Mosella, lânga Saint-
Simforien, defilá cavaleri'a sí infanteri'a. Impera-
torulu se opri la Longeville la colonelulu Hen-
nopus, unde a trebuitu sa petréca nóptea.

Cátra 4 óre fára unu cuartu, indata ce inimi-
culu vedíu regimentulu celu mai inaintatu ca isi
incepe miscarea de retragere, esi din din paduro
la Columbey, sí dete cu tunurile in avant-posturile
care erau multu inaintea trupe. Ala 41-lea re-
gimentu de linie sa retrasa usioru, apoi sa desfacu
in tragetori; alu 17-lea sí alu 44-lea de linie, alu
15-lea de ventatori de fera baterie de artiieria sí
sa stabiliira astu-feliu in cátu mitraileusele secerara
Prussiani, de óri cáte ori incercau sa se formeze
in bataliuni patrare. Fura respinsi cu perderi con-
siderabile la Columbey, la Noisseville sí fura ne-
voiti sa faca ó miscare inapoi.

Inimiculu respinsu de cátra 1-a brigada Ca-
stagnet sí a dóu'a Duplessis, din a 2-'a divisiune
voí atunci sa se arunce asupr'a stângei nóstre, la
Servigny-les-Barbe sí la Poix, cá sa tréca Mosell'a
la Saint-Julianu. Corpulu Ladmiraull, care paresise
positionile séle, fi priimi sí respinse colónele inimice,
care se ratrasera puidu focu sateloru Servigny-les-
Raville sí Mey, care arsera tóta nóptea.

Prussianii fura asemenea scosi din ascundietori
la Mercy-le-Hautu sí la Mercy-lès-Metz sí fú ó
indelunga schimbare de lovituri de tunu între ba-
teriele inamice sí ale fortului Queuleu.

Generali Decaen sí Castagnet au fostu fórté
usioru raniti. Avemu sa deplangémú perderea bra-
vului colonelu Fournier, din alu 44-lea regimentu,
batalionulu alu 15-lea de ventatori a fostu fórté
incercatu.

Alu 85-lea regimentu, care a datu intregu,
n'are de cátu trei oficiari atinsi de rani de putiena
gravitate.

Perderile inamicului suntu considerabile: mi-
traileusele l'au dieciutu.

Adi diminétia tunulu detuna din nou, sí noi
trupe suntu gat'a a dá.

Dumineca, 8 óre 10 m. sér'a.

Foculu aprópe s'a sfersitu; linierele prussiane
avén trei leghe in intindere, terenu cástigatu pretu-
tindinea.

POISIORA.

Se publica conferinti'a pronuntata in sér'a din
29 Martie anulu 1870 de Ierosolimitulu Hagi Karolu
comite de Rosseti marele orat. alu tron. Apost.
ecumen. ortod. alu resaritului, asupr'a ideei „des-
pre Ddieu sí despre principalele forme ce a inve-
stitú acésta idea la diferitele popóre.“

Preventare.

Urcându-me pre acésta tribuna, celu diutáiu
simtiementu ce cerca sufletulu meu intr'acestu
momentu, este ó mare bucurie.

Domniloru sí Dómnoloru!

Multimea persónoloru, ce au venitú sa asculte
conferinti'a, ce in numele Ateneului nostru románu
cá membru alu seu amu avutu onóre a anuntiá
pentru acésta séra, sí care va tratá despre Dum-
nedieu sí despre principalele forme ce a investitu
acésta idea la diferite popóre, multimea persónoloru
dicu, ce a venitú sa asculte acésta conferinti'a mi-
pricinuesce ó mare bucuria, ó fala chiaru, sí iéta
pentru ce:

Poporulu románu eminamente piosu, émina-
mente religiosu, n'a apucatu se audia, ca se anu-
tia ó conferinti'a, care sa trateze despre Dumnedieu
sí despre raporturile, ce esista între Dumnedieu sí
omu, sí iéta'lu ca a alergatu cu glóta.

Déca prea sántitii nostri prelati cei de fatia
se esepa, exceptis ecipiendis dice latinulu, au uitatu
sacr'a lorú missiune porunc'a ce capulu sán-tei nó-
stre religioni le au datú:

„Mergeti a disu Mantuitoriulu nostru Iisusu
Hristosu apostoliloru sei, mergeti sí invatiati popo-
rulu in numele meu;“ déca dica unii din prea sán-
titii nostri prelati a uitatu acésta sacra a lorú
missiune.

Poporulu románu in sa n'a perdutu pâna acum,
pastredia inea slav'a Domnului, dorinti'a ce a avutu
in totu de un'a de a audi vorbindu-se despre in-
nakulu Dumnedieu, dorinti'a de a audi bun'a cu-

ventare din gur'a ori cáru'a, fie vocea lui cátu de
slaba, fie macaru cá sí a mea.

Pâna cându dara seminarierele sí scólele nóstre
de teologia voru prouce mai cu indestulare per-
sone demne de asemenea inalta misiune din tineri
ce astadi se ocupa cu ardore de acésta inalta sí
sacra sciintia.

Ateneulu nostru románu, acestu micu la ince-
putu, fórté micu sí inperceptibilu graunte de mu-
stariu in marele cadru alu natiunei, graunte, care
dejá a datú câteva spicuri bine in florite, ateneulu
nostrú, acésta semintia caduuta intr'unu pamentu
rodnicu sí binecaventatu cá alu nostru, sí care va
dá fára indoiala, dupa cum dice sánt'a scriptura,
care la anulu treidieci, core la anulu síése dieci,
care la anulu un'a suta.

Pân'atunci dicemu, ateneulu nostru va inde-
pliní sí acésta sarcina sí acésta trebuintia; sí prin
conferintierele sale, va indemná, va silí, chiaru de-
i va stá prin putintia, nu numai pre cei lenesi, dera
sí chiaru pre cei indaratnici a se întórce la misiu-
nea lorú.

Cátra voi mai cu séma me indreptedu juni
seminaristi sí alti tineri pre cari ii vadu cu placere
grupati pre bancele ateneului nostru.

Voi sí unii sí altii semántariu, resadnicu sci-
intiei, speranti'a sí viitoriulu natiunei.

Voi prea iubittii mei fii sí concetatieni, nu va
leneviti venitú, cátu de desu la conferintierele atene-
ului nostru.

Veniti sa ascultati povetiele profesoriloru sí
batraniloru vostri.

Povetile unoru barbati, a cároru sciintia sí
esperintia trecute mai prin tóte fasele societátiei,
neaperatu sí fára cea mai mica indoiala, ca trebuie
sa fie multu mai mare de cátu ale vóstre.

Nu ve dati lenei, venitú sí veti audi, din cându
in cându, sí graiurile mele, rostirile unu barbatu,
carele cu cátu este de mai betránu sí mai in var-
sta, cu atátu este sí mai indreptu sí in datorie a
se pune in fruntea vóstra sí a ve aratá legi sí
adeveruri, universale, perpetue, nemurítore: adev-

ruri sí legi, pre care le a intimpinatu la tóte pasu-
rile sale, in tóte treptele societátiei, amestecate in
tóte actele vietiei omului, cá niste necesitati neape-
rate, inesorabile potemu dice, in sa cu totulu salu-
tarie sí deseversitu mantuítorie.

Ascultati rosturile unu betránu, care acumu
nu mai are alta dorintia de oátu se descepte in
junele vóstre inimi simtiemente nobile sí generóse
iéra mai nainte de tóte, acelu sublimu simtiementu
pre care creatorulu l'a insuflatu de a dreptulu in
inim'a creatiniei sale, sí care trebuie sa primé-
sca inaintea tuturoru celoru-lalte.

In fine venitú sa ve aratu calea adeverului ca-
lea adeveretei credintie, numai pre care de veti
pasí, veti putea deveni deseversitu fericiti, veti face
onóre vóue insive, familiei vóstre, sí natiunei in-
tregi.

INTRODUCTIUNE.

Domniloru sí Dómnoloru!

Datoriu a lua cuventulu sí a vorbí inaintea
domniei vóstre, despre Dumnedieu sí despre prin-
cipalele forme, ce a investitu acésta idea la dife-
ritele popóre, dupa obligatiunea ce amu fostu luatú
mai inainte, eu nu'mi voiu propune a tratá obiectulu
ce mi-amu alesu, unu obiectu atátu de vastu sí
atátu de seriu, nu-mi voi propune dica alu tratá
cu tóte desvoltarile, ce elu supórta intr'un'a sí
singura conferinti'a; aceea de asta séra.

Studiulu, ce ve presintu, asta data, 'lu consi-
deru mai multu cá introductiune, unu peristilu a unu
vastu templu, unde se ascundu cestiunile cele mai
grave sí cele mai fundamentale, ce au ocupatu, au
apítatu, sí fórté desu au tulburatu spiritulu ome-
nirii.

De aceea intru acést'a conferinti'a vomu esaminá
numai ide'a de Dumnedieu, considerata in sine
intr'unu modu abstractu, filosoficu sí religiosu.

Déca provedinti'a va permite a me mai aflá
cátu-va tempu in mijloculu Domniei vóstre, sí nu
mi va curmá ó esistintia, pre care nu ó mai con-

Generalele comandante superioru alu piecei Metzului. Coffiniers.

Cetirea acestei depesie a fostu viu aclamata de totu orasiulu.

BATALIA din MARS-LA-TOUR.

Se scrie dela Metz, 17 Augustu, diariului „Francesulu“:

Mergemu spre Verdunu. Langa acestu orasiu sa afla nesce positiuni formidabile, prussienii sperau se le ocupe inaintea noastra; comtau se le ocupe intru adeveru fara activitatea maresialului Bazaine. Renuntiandu la sperantia de a intrece in iutiala, sa decisera in dimineti'a din 16 a ne atacá convoirile cu bagage si câte-va escadrone de venetori, care se intorceau de la adaptore.

Pre la toti cei ce conduceau aceste trasuri surprinse, acesti cavaleri incurcati de cai, ii coprinse o frica ingrozitoare. Trambitiele suna, omenii isi arunca sacii si cele doue divisiuni Verge si Bataille, din corpulu Frossard, intarite d'o brigada din corpulu Faily, ce li se aduse de la Forbach, se arunca asupra inimicului. Prussienii suntu deja tare asediati; bravele nostre regimente, dieciuite la Forbach, batute de tunu la Rezonville, se slabescu. La cati-va pasi de aci sa afla generalulu Breuille cu brigada sea de curiasieri din garda si de carabinieri. „Descarcati!“ dice maresialulu, si cele doue regimente sa rapedu cu o tromba viia. Acesti omeni de feru alergu la o morde sicura, o grindina de glontie, de bombe, de obusuri ii ucide; caii cadu in prafu, terandu cu ei pre cavaleri. Sirurile sa rarescu, dera colon'a cea rapede inainteza mereu. Prussienii sa inspaimenta de atat'a bravura, stau la indoiala, sa ratragu, corpulu Frossard a scapatu! Mitraileusele nostre au avutu tempu sa sosésca si ulanii, cari urmareau pre ai nostrii, la rendulu loru fura sdrobite.

Afara de acést'a, maresialulu Bazaine e pretutindenea, escort'a lui se arata la posturile cele mai periculose; unu mintu despare in midiloculu husarilor din Brunswick, cari suntu luati cá calauze; maresialulu nu se mai vede. . . . E ore prisioniaru? . . . Buorbaki dirige bataia. Si elu asemenea e unu capitanu vitézu. Dera Bazaine reapare, rece si linistitu cá totu de un'a. Aripile prus-

siene suntu sdrobite de non, Canrobertu mai cu séma are se sustiena o lupta eroica, 140 tunuri ii trasia corpulu de armata si elu nu le póte opune de catu o patr'a parte din numerulu loru. Atunci infanteri'a seversiesce Eminuni de audacie si de valóre, ajunge a face perderi egale, facendu sa incetéze foculu baterieloru prussiene. In midiloculu canonadei, unu adjutantu francesu remáne singuru langa bateri'a lui: oficiari, servitori, cai, toti fusese ucisi. Elu ia putieni cai cari scapasera, singuru i inhamá si isi scapa tunurile. Dragonii iéu, pentru stralucita descarcatura, trei tunuri cari ne fusese rapite; aduceau si unu alu patruea, care era de la inimicu.

Steinmetz si Frederic-Carol fura aruncati in padurile loru. Suntu siepte ore. . . obusurile ploua meru la picioarele nostre; dara cu ochianele diarimu pre Prussienii care se batu retragendu-se. Foculu e mai putieniu viu, mitraileusele totu isi indeplinescu teribil'e misiune, de asta data asup'a batalioneloru fugitive. Nóptea inveluie cu imensele umbre aceste campii sangerande. dupa „Ro.n.“

Insciintiare. *)

Prelegerile la gimnasiulu gr. orientalu d'aici pe a scol. 1870/71 se incepe cu 1 Sept. a. c. stilulu vechiu; inscrierile inse in 24 Augustu si voru tiené pana in 3 Sept. ac. st. vechiu. Acésta se aduce la cunoscinti'a publica.

Bradu 17/29 Aug. 1870.

Directiunea gimnasiului gr or. din Bradu comit. Zarandului.

Varietati.

** (Napoleon I, acestu magistru mare de bataie, a scrisu, in anulu 1804, unui generalu alu seu urmatorele: „Nici o data sa nu dai uitarei aceste trei lucruri: intrunirea puteriloru, activitatea si resolutiunea firma de a muri cu gloria. Acestea suntu cele trei principii mari ale sciintieloru militare, care m'au insotitu tot-d'una cu norocu la lucrarile mele.“ Se pare ca francesii au nitatu

*) Celelalte on. redactiuni a le foiloru romane suntu rugate, ca se binevoiasca a primi in stimulate loru colone aceasta insciintiare.

multu din aceste invetiaturi, cari de almintrelea suntu inca chiar si astadi regula si principiulu batalioru. Operatiunile resbelice de astadi ale francesiloru arata ca comandantii supremi francesi nu au fostu fideli urmatoreloru doue principii decedatore: „conlucrarea unitara si activitate.“ Cându s'aru scula din momentu eroulu de la Austerlitz, de siguru s'ar rusina de tactic'a de resbelu a nepotului seu.

** (Nota buna.) — Berea Dreher a gasitu unu drumu cá sa vina din Vien'a la Parisu. Acestu drumu este prin Elveti'a. Unulu din stabilimentele Dreher a scrisu pre usi'a sea: — Beti bere de Vien'a; a sa o platésca Prussi'a. — In sanetatea Austriei!

** (Istori'a unui „oui.“) Badenonii deja intrasera in Hagenau, cându deodata sosí la statiunea telegrafica de acolo urmatorele intrebare dela Strassbourg: „Sunteti in buna regula? Póte se plece militi'a?“ Buroulu fiindu ocupatu deja de militarii germáni inarmati, indata response: „oui.“ Preste putieniu apoi si sosira doue vagone de militari francesi, cari in sa spre marea loru surprindere fura primiti de cátra o ceata inimica cu puscile tintite asup'a loru.

(Condit'a lui Mac-Mahon) in batali'a dela Wörth eata cum o descrie unu militariu in „Progres de Lyon“: „Amu fostu scapatu! Acele batalione, cari prin unu atacu desperatu tocmai acum'a scapara de nimicire seu de rusinea prinsorei — aveau in fruntea loru pre Mac-Mahon. Elu si tienea manunchiulu sabiei si cu pintenii ne'ncetatu si atingea calulu plinu de spume, care in acésta di era deja alu treilea. Jachetulu seu era numai o sdréntia, legatorea dela gatu si-a fostu perdutu, si camesi'a lui deschiata lasa sa i se vadia pieptulu golu. Oficarii la incongiurara indata tienandu-i fraulu calului, lera soldatii lu salutau cu urári entusiastice si elu intre aceste cu picioarele radiematu in scaritie si tienea privirile tintite asup'a campului de resbelu, aprindendu-si sigar'a si planisandu-si admirabil'a retragere. Pre la 7 ore deja eramu in positiuni tari. Aci Mac-Mahon, care din diori de diua pana atunci staturu calare intre doue focuri si care in decursu de 13 ore vediu pre oficerii sei cadiendu unii dupa altii, aci — diou — acestu barbatu admirabilu, c'unu sange rece ne mai pomenitu, si aprinse din nou — sigar'a, etc.“

sacru astadi, de catu in cercetarea adeverului, apoi mi propuna, promitu printr'o serie de mai multe conferintie, a desvoltá in parte fie-care din gravele cestiuni, ce nu voiu face asta séra, de catu a ainge.

Vomu espune pre rendu formele numerose, cele mai principale, ce acésta idea a investitu la diferitele popore, si vomu studi'a impreuna mai intaiu raveismu, pre care ilu vomu urma in diferitele sale sransformari.

Vomu cerceta apoi aceea forma degradetore ce ide'a de Dumnedieu a investitu sub numirea de Fetisismu, si tote aberatiunile, la care ea a condusu spiritulu omenescu.

Vomu abordá dupa acést'a doctrinele streine intr'acelasi tempu mistice si grosolane, ale Budismului si Bramismului.

Paganismulu si Idolatri'a va ocupá unu locu insemnatu in studiulu nostru, si doctrinele filosofice grece, ne voru servi mai departe de transatiune la studiulu crestinismului, alu carui isvoru, ilu vomu gasi in studiulu Mosaismului.

Mohametanismulu, care dupa dis'a unui mare prelatu alu Franciei, n'aru fi decatu o ramura a Crestinismului, va ocupá cea din urma treapta a acestei scari ideale, cu care se va si termina studiulu nostru, cá sa putemu apoi espune adeverat'a si sant'a religiune a Crestinismului, si a arunca o privire asup'a influintei sociale de bine-facatore a acestei sacre institutiuni si asup'a imensului ei vijitoriu, a careia tendintie nu suntu altele, de catu infratirea si emanciparea poporeloru spre a ajunge a deveni, si a fi o turma, adeverata turma cuventatore evangelica, si unu pastoriu, adevnretulu pastoriu, cuventulu, verbulu, (o logosu,) Hristosu.

Nu vomu cautá dara, a insista inaintea unui auditoriu atatu de inteligente, cá auditoriulu Ate-neului asup'a locului imensu, ce dens'a a ocupatu in diversele fase de desvoltare, prin care a trecut omenirea, si asup'a locului, ce ea ocupa chiaru si astadi, in mijloculu secolului scepticu in care traimu.

Observatoriulu atentivu si seriosu care scie sa se ridice pre deasup'a fapteloru accidentale si

transitorie, va gasi cestiunea religioasa in fundulu tuturoru mariloru, cestiuni sociale si politice, ce agita lumea moderna.

Voiu intrá dara de a dreptulu in subjectu si fara altu preambulu, voiu abordá acésta grava cestiune.

DESPRE DUMNEDIEU

si despre principalele forme.

Ce e investitu acésta idea la difertele popore.

DESPRE DUMNEDIEU

PARTEA I.

Ceruirile spunu marirea lui Dumnedieu si facerea mainiloru lui o vestete tari'a

Daridu.

Cautati in susu cu ochii vostri, si vedeti cine a facutu tote acestea.

Isai'a.

Unu faptu domniloru ce apare cu evidenta observatoriului, celui mai superficialu, este fara indoiala universalitatea simtinteloru religiosu, celu intalnimu la tote poporele, la tote rasele umane, la tote epocele, la tote gradele de civilizatiune.

Nu s'a gasitu pre surfati'a pamentului poporatiune catu de barbara, sterpa catu de selbatica care sa nu aiba in sine unu instinctu, ce relevá intr'ensulu simtintulu religiosu.

Ori unde s'a aflatu omeni pre fati'a pamentului ne dice, Leonu Mellas, nu numai intemplari, dara si in mijloculu paduriloru, pre verfulu muntiloru, in fondulu valiloru seu pre tiermurile mariloru, s'a observatu ca pretutindenea ei adóra unu Dumnedieu.

Abia esitu din man'a creatoriului omulu, ne dice Edgar Quinet, tiode cátra Dumnedieu prin tote legamintele sufletului si trupului seu.

Leulu dice elu, nascandu-se, trage cátra desiertu.

Vulturulu sbóra cátra verfulu muntiloru.

Omulu merge dreptu cátra societate, cátra umanitate, cátra Dumnedieu.

Acést'a este unu faptu universalu alu umanitati, este caracterulu indelebila si celu mai distinctivu alu speciei omului.

Si chiaru in diversile stári ale vietiei nostre

individuale, sentimentulu religiosu se ivesce necontentitu in inim'a nástra.

Fericitu seu nenorocitu, stapánu seu sclavu, in esaltatiunea dragostei, in elanulu, in transportulu bucuriei, seu in descuragiarea, abaterea intristare, incercámu mai multu seu mai putieniu, vi'a trebuintia de a ne transportá cu cugetulu mai pre dincolo de marginile acestei lumi.

In sinulu fericirii, ne dice Beniaminu Constant, in mijloculu isbandiloru si triumfuriloru sele, omulu nu se simte cu desaversire fericitu.

Nici acestu universu, ce l'a subjugatu, nici acele organizatiuni sociale ce a stabilitu, nici legile ce au proclamatu, nici satisfacerea cu indestulare a trebuintieloru sele, precum nici varierea cu profusiune a placeriloru sele, nu i suntu de ajunsu.

O dorintia se inaltia ne'ncetatu in sufletulu seu, si i mai cere cev'a-si, elu a cercetatu a parcuratu a subjugatu sfer'a omenesca, si-a impodobitu locuinti'a, in care petrece, cu cea mai stralucita abondentia, si cu tote aceste privirile sele se indreptéza neincetatu cátra o alta sfera.

Elu a ajunsu sa fia stapánu alu naturei visibile si marginite, si este setosu de o natura invisibila si fara margini.

Ide'a despre esistenti'a lui Dumnedieu ne dice, Ernest Luturd, are radacinele ei adancu intiparite in natur'a nostra, intre noi si Dumnedieu este, esista unu legamantu de rudenie nascutu chiaru in natur'a nostra; precum legamentulu asocierei, unirei, intre omeni este glasulu sangelui, asemenea legamentulu intre noi cu Dumnedieu este tendinti'a aceea, ce atrage necontentitu sufletulu nostru cátra creatorulu seu, cátra Dumnedieu.

Notiunea despre Dumnedieu ne dice Barthelimi Saint Hilaire, mai multu seu mai putieniu simtita, eclantata, o gasimu in totude-un'a la tote poporele, la tote gradurile de civilizatiune, dela celu mai infimu pana la celu mai inaltu.

(Va urmá.)

**** (Cu manusi albe.)** Unu amien alu nostru care sosese din Mulhouse ne relatéza acést'a: La gar'a dela Verneuil in timpul unei opriri de 10 minute vorbeamu cu unu june locotenent din gard'a mobile care privea cu interesu unu micu cartonu misteriosu ce avea in mâna: Ce este acést'a? — întrebaiu pre junele meu companionu de voiagiu. — Suntu nisce manusi. — Manusi. — Manus de pele de cerbu? — Asi! manusi de pele de cara — Nu cumva ai sa pui manusi glase cá sa bati pre prussieni? — Nu, ci spre a face sa dantiese prussiencele la Berlinu. Ori suntemu francesi ori nu mai suntemu.

**** (Despre principii de Orleans)** unu diariu francesu publica unu dialogu, care avu locu in anulu trecut intre unulu din ei si unu diaristu francesu. „Monseigneur—dise diaristulu—a fostu odata unu uriesu, care voiá sa vada lumea, deci plecá in calatorie. Dupa ce elu umblá tóta diu'a, trase la o crásma, dar nu se putú calca, caci patulu era prea scurtu. In alta di obositu plecá mai departe dara seara earasi o pati ca'n dioa bin náinte. Sa ne ducemu ier' acolo, de unde plecaramu!—isi dise atunci elu.—Eu suntu prea mare pentru tier'a acést'a.“ Si elu se rentórse, mangainduse cu ide'a marimeí sale. Acestu uriasu esti d-ta, Monseigneur; ce e dreptu, este unu patu in Franci'a, in care te-ai putea culcá si Serenitatea ta, insa acéla deja e ocupatu. Celalalte paturi nu convínu taliei Serenitatiei tale!“ — Principele respunse suridindu: „Se póte!“

Nr. 245. 1870.

Concursu.

Amesúratu conclusului adunarei generale a Asociatiunei trans. pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu; tenute in 8-10 Augustu c. n. a. c. la Nasaudu p. XIV. cum si decisiunei Comit. Asoc. trne aduse in siedinti'a de astadi, se publica prin acést'a concursu la urmatóriele stipendii si ajutórie.

1. la unu stipendiu de 300 fl. v. a. pentru unu tehnicu, usuatu pana acum'a de Nicolae Galu, carele pana acum'a n'a satisfacutu conditiunei de a se legitimá la comitetu despre progresulu in studie pre anulu scol. 1869/70.

2. la dóue stipendii de câte 50 fl. pentru doi gimnasisti.

3. la unu stipendiu de 50 fl. v. a. destinat pentru unu studente la scóla reale.

4. la dóue ajutórie de câte 50 fl. v. a. pentru doi sodali, carii au ajunsu a se face maestri si in urm'a

5. la patru ajutórie de câte 25 fl. v. a. pentru invetiacei de meseria, carii au ajunsu a se face sodali.

Terminulu concursului pentru stipendiulu de sub posit. 1. se defige pre 20 Septembre c. n. a. c. ier' pentru stipendie si ajutóriele de sub posit. 2. 3. 4. si 5 se defige pre 1-a Octobre c. n. a. c.

Concurentii la stipendie de sub posit. 12. si 3. au de a asterne la subscribulu comitetu pana la terminii mai susu indigitati:

- testimoniu de botezu,
- testimoniu scolasticu de pre an. scol. 1869 si 70.
- testimoniu de paupertate.

Dela concurentii la ajutóriele de sub pos. 4, pre langa atestatu de botezu se cere sa se legitimeze cu atestatu demnu de credintia despre invetiarea respectivei meserie asia, cá s'o póta purtá de sene, precum si despre concessiunea la aceea.

Ier' dela concurentii la ajutóriele de sub pos. 5. pre langa atestatu de botezu se cere adeverinti'a dela maestru respectivu despre desteritatea in meseria, cu care s'au ocupatu si despre harnicia de a se face sodalu.

Totu odata se aduce la cunoscenti'a celoralti stipendiatí ai Asociatiunei tne. si anume: Ionu Marcusiu, Petru Em. Prodanu, Stefanu Chirila si Nicolae Fogarasiu, carii au documentatu deja progresulu in studie, pre anulu scol. trecut, dupa care au meritatu a fi sustienuti in usuarea stipendiilor si pre anulu scolasticu 1870/71. cá la tempulu seu, sa documentéza la Comitatu inmatri-

cularea loru la respectivele institute, cáci din contra stipendie loru se voru considerá de vacante. *)

Sabiú in 31 Augustu 1870. c. n.

Comitetulu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu.
(59—1).

Nr. Asoc. 245—1870:

Concursu.

Amesúratu conclusului adunarei generale a Asociatiunei trne. tenute la Nasaudu in 8—10 Augustu c. n. a. c. p. XIV. cum si decisiunei comitetului aduse in siedinti'a de astadi, se publica prin acést'a concursu la dóue premie de câte 25 fl. v. a. destinate pentru acéli'a, carii voru dovedi, ca au presitu celu putienu 200 altoi prinsu. Terminulu concursului sa defige pre 1-a Octobre c. n. 1870.

Concurentii respectivi au de asi tramite la subscribulu comitetu pana la terminulu mai susu insemnatu, concursele loru provédiate cu documentele recerute si anume: cu adeverinti'a din partea parochului locale si a protopopului respectivu despre presirea cu succesu a acéloru altoi. Si déca protopopulu respectivu din intemplantu, n'aru fi membru alu Asociatiunei, atunci se aréte adeverinti'a, afara din partea parochului locale si dela protopopulu celu de mai aprópe, carele este membru alu asociatiunei.

Sabiú in 31 Augustu c. n. 1870.

Comitetulu asociatiunei transilvane pentru literatur'a romána si cultur'a poporului romanu.
(58—1)

Nr. 98. 1870.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scóla romána gr-orientale din Lancoiu de josu cu Scóla se deschide prin acést'a concursu pana la 14 Septembrie a. c.

Salariulu impreunatu cu acestu postu e in bani gat'a 200 fl. v. a. cuartiru si lemne de focu.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorescu sa documenteze studiile percurse, ca suntu románi de religiunea gr-orientale, teologi séu pedagogi absoluti din institutul archidieceanu pedagogico-teologicu din Sabiú, si ca pan' acum au avutu purtare morale buna si nepatata.

Concursele instruite cu documentele necesarii suntu de a se adresá pana la terminulu indicatu inspectoratului scolariu districtuale.

Bradu 14 Augustu 1870.

Inspectoratulu districtuale alu scóloru romane gr. orientale din Protopresbiteratulu Zarandului.
(60—1)

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scóla romána gr-or. din comun'a Bongardu Scaunulu Sabiului, se escrie prin acést'a concursu pana la 15 Septembrie a. c. st. v.

Emolumintele impreunate cu acésta statiune suntu in bani gata 90 fl. v. a., unu pamencioru de agru in marime ca de un'a galeata, gradina de legumi, cuartiru liberu si lemne de focu.

Concurentii voru avea de a-si instruí concursele loru: a) cu atestatu de botezu ca suntu de religiunea gr-or. b) atestatu despre portarea morala si calificatiune, c) ca au absolvatu cursulu pedagogicu in institutul Archidieceanu gr-or. din Sabiú, si ca scin cantárele bisericescu si tipiculu.

Concursele suntu de a se adresá prin Scaunulu protopopului II-lea alu Sabiului, comitetului parochiale locale pana la terminulu prefiptu.

Bongardu in 17 Augustu 1870.

Comitetulu parochiale gr-or.

Teodore Necsi'a
56—2 Preotulu locale cá presiedinte.
Toma Ciura Ioanu Dorde.
membri ai comitetului.

Nr. 440. 1870.

Concursu.

Pentru ocuparea a doue posturi invatiatorescu

*) Celalalte diuare romane inca suntu rogata a reproduce acestu concursu.

resp. a postului de Directoru la scóla capitala normala din Opidulu Rasinari se escrie prin acést'a din partea subscrisei Eforie concursu!

Emolumintele suntu 350 fl. v. a. pentru invatiatoriu, 450 fl. v. a. pentru postulu de Directoru, relutu de lemne si cuatiru.

Doritorii de a ocupa amintitele posturi invatiatorescu — insrtuindu petiunile loru cu documentele prescise precum: Estrasulu de botezu, atestatu despre absolvarea celoru 4 clase gimnasiale, atestatu despre absolvarea cursului petagogicu teologicu, atestatu despre calificatiune—suntu avisati ale trimite subscrisei Eforie scolara pana in 25 Augustu st. v.

Resinari 20 Iuliu 1870.

Oficiulu Comunalu ca Eforia scolara.
(57—3)

Concursu.

La scóla populare elementara gr-or. din Helchiu a devenitu vacante postulu invetiatorescu, cu care este impreunatu unu salariu anuale de 168 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta statiune au a se adresá celu multu pana in 28 Augustu a. c. cu concursurile loru inzestrate cu documentele inaltu prescise despre calificatiunea si purtarea loru morale si politica — cátra preonoratulu domnu protopopu I alu Brasiovlui Iosifu Baracu in Brasiovu. Helchiu 7 Augustu 1870.

Comitetulu paochiale gr-or. din Helchiu.

Ioane Craioveanu
58—3 Parochu si presiedinte.

Nr. 114 1870.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de invetiatoriu, de clas'a II-a respective a III-a la scóla greco-orientala, din comun'a Betlen districtulu Fogarasiului, se deschide prin acést'a concursu. Cu terminu pana la 28 Augustu st. v. a. c.

Salariulu anuale impreunatu cu postulu acest'a este 250 fl. v. a. cortelu liberu, cu o pivnitia, o gradina de legumi, cum si lemnele trebuincióse de focu.

Doritorii de a ocupá statiunea invetiatorescu; au sa documenteie, ca au absolvatu celu putienu — patru clase gimnasiali, si cursulu teologico-pedagogicu, si ca pre langa limb'a materna, au si cunoscenti'a limbéloru germána, si magiara.

Petiitiunile insotite de documentele necesarii, au a se asterne scaunului protopresbiterialu gr-or. alu tractului I, alu Fogarasiului, pana la terminulu susuaratatu.

Fagarasiu 22 Iuliu 1870.

Petru Popescu
55—3 Protopopu.

Concursu.

La scóla principale-normale gr-or. din Satuungu se afla unu postu vacante de invetiatoriu cu alariu anuale de 226 fl. v. a. si cu prospectu de nmultirea salariului.

Doritorii de a ocupá acésta statiune invetiatorescu sa-si tramitia pana la 30 Augustu a. c. st. v. la preonoratulu domnu protopopu I alu Brasiovlui Iosifu Baracu in Brasiovu pre langa petitiunile loru:

1. Atestatu de botezu ca suntu de relegea gr. or.

2. Testimonii scolastice ca au absolvatu celu pucinu gimnasiulu micu si cursulu pedagogico-teologicu cu succesu bunu.

3. Atestatu despre purtarea loru morale si politica dela diregatori'a comunale respectiva.

Concurinteliu celui mai aptu i se va dá preferinti'a.

Satulungu 7 Augustu 1870.

Efori'a scólei capitale-normale ort. res. din Satuungu.

Radu Popi'a si Irimie Verzea
56—3 Parochi.

Burs'a de Vien'a.

Din 22 Augustu (3 Sept.) 1870.

Metalicele 5%	56 85	Act. de creditu	257 25
Imprumut. nat. 5%	66 35	Argintulu	122 50
Actiile de banca	700	Galbinulu	5 88